

sentation". Men Beviisførelsen for Nødvendigheden af Arvelovens Ophævelse kan ogsaa anlægges paa anden Maade. Beviset kan hentes fra den Tid, som ligger imellem Fremlæggelsen af Regjeringens Forslag og den Dag idag, Beviset kan søges enten i det, der skal være steet i den mellemliggende Tid, eller i det, der ikke skal være steet; det kan søges enten i eet eller andet Udtryk, i een eller anden Note, navnlig fra det russiske Cabinet, hvort man mener at finde en Hentydning til Samstemmen med Forslaget om Arvelovens Ophævelse, eller deri, at man i disse Meddelelser fra Udlandet, og navnlig fra det russiske Cabinet, ikke finder nogen Udtalelse, som yttre sig imod den foreslåede Ophævelse. Jeg forstaaer meget vel, hvorledes de kunne være villige til at vige tilbage for en saadan problematisk Nødvendighed, som enten føle sig syldestgjorte ved den Tanke, at en Arvesfølgeordning, som den fremlagte, indbefattet deri Ophævelsen af Kongelovens Arvesfølge, altid er bedre end aldeles ingen Ordning, at der ikke er nogen Visshed eller nogen til Visshed grændsende Sandsynlighed for, at nogen bedre Ordning kan opnaaes, og at det altsaa maa være Hovedsagen, i den muligste Skynding at faae nærværende Sag, den vigtigste af alle, slaaet fast saa snart som muligt; det Samme gjælder om dem, som ikke komme videre end til at betragte Ophævelsen af Kongelovens Arvesfølge som noget Uønskeligt, som noget ikke i sig selv Heldigt, som Noget, der ikke er uden Betænkelighed; og jeg kan derfor forstaae, at vi igaar have hørt saamegen Skarpsindighed anvendes ogsaa paa at bevise denne Slags Nødvendighed. De, der derimod mene, at denne Sag er af en ganske anden, af langt større og alvorligere Betydning, og at dens Afgjørelse her paafører et ganske andet Ansvar, ville med fuldkommen Rolighed kunne sige sig selv, at — idetmindste efter Alt, hvad der til Dato foreligger — det ikke er en Nødvendighed af den Art, at den kan slaae en Mand til Jorden, der har nogenlunde stærke Been at staae paa. Der er overordentlig stor Forskiel derimellem, om denne Nødvendighed bygges paa Tractaters afveiede og faststaaende Ord, eller om den bygges paa

løse og svævende Udtryk i en eller anden confidential Meddelelse, eller endogsaa paa Antagelse af en forudfattet Mening. Naar Alt kommer til Alt, hvem kan da afgjøre, om ikke tilfældt den hele Nødvendigheds Construction hviler paa en forudfattet Mening hos vedkommende Beviisførere selv? Det er mig en oprigtig Glæde, her at kunne henvise til de Ord, hvormed den høitærede Premierminister sluttede sit Foredrag igaar: „Efter hvad jeg her har tilladt mig at sige; vil Enhver finde det naturligt, at jeg ikke fremlægger de Actstykker, Depescher, Noter eller Andet, som der har været hentydet paa i det forrige Møde, idet jeg nemlig har erklæret, at det ikke behøves. Det er overflødig at fremlægge dem; thi, dersom de indeholdt en Tankegang, forskjellig fra den Tanke, som ligger i det kongelige Budskab, saa vilde derved ingen Tvang, intet Baand være lagt paa det nærværende eller noget tilkommende Ministerium (Hør!), som kunde forhindre at foreslaae Kongen, hvad der ikke strider mod nogen Tractat, ikke mod nogen Forpligtelse eller Statsact, og er overensstemmende med det, som den kongelige Regjering til enhver Tid anseer for at være Landet tjenligt“ (Hør!). Det er Ord, som vistnok ere modtagne med stor Paaskjønneelse og vel fortjene at lægges paa Sinde (Hør!).

Jeg skal, førend jeg gaaer videre, endnu tillade mig et Dieblit at opholde mig ved en Uttring af den ærede Følkesingsmand for Maribo Amts 4de Kreis (Monrad). Han udtalte om Novemberministeriet, at det „hadde optaget den samme Tanke,“ nemlig Ophævelsen af Kongelovens Arvesfølge, idet det havde understøttet Forhandlingerne om, „at Hertugen af Oldenborg skulde regjere over Monarchiet.“ Der laae i hine Forhandlinger om Thronfølgens Ophævelse paa det oldenborgske Huus vistnok en Forandring i Arvesfølgeordenen; men der var ikke — og det er herpaa alene, det kommer an, — paatænkt Noget om Ophævelsen af Kongelovens agnatiske-cognatiske Arvesfølge. Forhandlingerne standsede, som bekendt, paa et saa tidligt Punkt, at der ikke kunde være Tale om noget nærmere Skridt; men saameget kan jeg dog sige, at der var foresat taget forberedende Skridt, sigtende til at af-